

POSTANOWIENIE

Dnia 12 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie z wniosku A. S.
przy uczestnictwie R. S., E. S., L. S. C., E. P. i J. C.
o uchylenie lub o zmianę stwierdzenia nabycia spadku po A. F.,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 października 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania E. P.
od postanowienia Sądu Okręgowego w J.
z dnia 6 grudnia 2016 r., sygn. akt II Ca (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania**
- 2) oddala wniosek wnioskodawcy o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego**
- 3) każdy z uczestników postępowania ponosi koszty postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą

mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Uczestnik – E. P. we wniesionej skardze kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w J. z dnia 6 grudnia 2016 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparła na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne oraz aby skarga uczestniczki była oczywiście uzasadniona. Skarżąca nie wykazała, aby rozstrzygnięcie przez Sąd Najwyższy, wskazanego przez nią zagadnienia prawnego miałoby znacznie nie tylko dla rozpoznawanej sprawy, ale przyczyniło się do rozwoju wykładni prawa poprzez wypowiedź Sądu Najwyższego o charakterze uniwersalnym. Należy także zauważyć, że jeżeli sprawa wymaga zdaniem skarżącej zajęcia stanowiska przez Sąd Najwyższy, to nie można jednocześnie twierdzić, że skarga jest oczywiście zasadna, tj. zawiera braki dostrzegalne przez przeciętnego prawnika bez konieczności prowadzenia pogłębionej juretrycznej analizy prawnej. Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 520 § 1 k.p.c. oraz art. 391 § 1 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.